

DICTAMEN: 78/2018, de 3 de maig

MATÈRIA: Responsabilitat patrimonial

DEPARTAMENT: Governació, Administracions Públiques i Habitatge - Ajuntament del Vendrell

PONENT: Antoni Vaquer Aloy

DICTAMEN 78/2018, de 3 de maig. Reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant l'Ajuntament del Vendrell per la Sra. A pels danys i perjudicis derivats d'una caiguda a la via pública, i que atribueix al mal estat de conservació de la vorera

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 3 de maig de 2018, amb la presidència del Sr. Albert Lamarca i Marquès, actuant com a secretària la Sra. Francesca Mas i Casanovas, amb la participació de les Sres. i els Srs. Maria Mercè Darnaculleta i Gardella, Francesc Esteve i Balagué, Marta Franch i Sagner, Alfredo Galán Galán, Marc Marsal i Ferret, Joan Pagès i Galtés, Eva Pons i Parera, Isabel Pont i Castejón, Lluís Saura i Lluvià, i Joan Manuel Trayter i Jiménez, i essent-ne ponent el Sr. Antoni Vaquer Aloy, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El 5 de setembre de 2013, la Sra. A va presentar un escrit, davant l'Ajuntament del Vendrell, a l'efecte d'interrompre la prescripció del dret a reclamar en relació amb els danys i perjudicis derivats d'una caiguda a la via pública d'aquesta localitat que va patir el 4 de setembre de 2012.
2. Per ofici de 18 de desembre de 2013, notificat el 3 de gener de 2014, l'alcalde va requerir a la interessada que especificués l'hora exacta en què es va produir la lesió, l'avaluació econòmica de la pretensió, si era possible, i que formulés la proposta de mitjans probatoris, amb l'avertiment de tenir-la per desistida de la sol·licitud d'indemnització si no atenia el requeriment en el termini conferit a l'efecte.
3. El 16 de gener de 2014, la instant va indicar que esmenava les deficiències de la reclamació formulada i que la caiguda es va produir el 4 de setembre de 2012, cap a les 12 h, quan caminava per la vorera dreta del carrer la Rambla, núm. 22, i es disposava a creuar el pas de vianants, moment en què va relliscar i va caure. De resultes de la caiguda, va patir una fractura bimal-leolar del turmell esquerre, per la qual va requerir intervenció quirúrgica i osteosíntesi i, a conseqüència de les seqüeles, va ser declarada en situació d'incapacitat permanent total. Juntament amb l'escrit, va adjuntar diversa documentació mèdica i dues fotografies del lloc de la caiguda, i va valorar els danys en 56.517,15 euros.
4. El fonament de la reclamació és el mal estat de conservació de la vorera i del pas de vianants, i la manca de senyalització del desnivell existent.

5. El 10 de febrer de 2014, el cap del Servei de Via Pública va emetre un informe referent a l'estat de la vorera al lloc de la caiguda.
6. Mitjançant una comunicació electrònica d'11 de febrer de 2014, es va participar la reclamació a la corredoria d'assegurances de l'Administració.
7. S'inclou a l'expedient un informe, sense data, de la Policia Local relatiu a la manca de constància de la caiguda als arxius municipals.
8. El 20 d'octubre de 2014, el Servei Meteorològic de Catalunya va emetre un informe sobre les dades de visibilitat, precipitació i vent el dia 4 de setembre de 2012, al municipi del Vendrell.
9. El 20 d'abril de 2015, la reclamant va sol·licitar l'impuls del procediment.
10. Per Decret d'alcaldia de 8 de juliol de 2015, es va admetre a tràmit la reclamació, es va nomenar la instructora, es van incorporar a l'expedient els informes tècnics precitats, es va admetre la prova testifical sol·licitada per la interessada i es va assenyalar dia i hora per a practicar-la. També s'informava la interessada del termini màxim per a resoldre i notificar el procediment, i del sentit negatiu del silenci administratiu.
11. El 3 d'agost de 2015, un cop notificat el decret d'admissió de la reclamació a la interessada, l'advocat d'aquesta va sol·licitar que l'Administració fes la citació al testimoni al domicili de la interessada.
12. Consta documentat que, el 4 d'agost de 2015, la testimoni va prestar declaració davant l'òrgan instructor, sense la compareixença de la part interessada.
13. Per ofici de 18 d'agost de 2015, la instructora va atorgar a la reclamant el tràmit de vista i d'audiència de l'expedient.
14. Mitjançant un escrit de 9 d'octubre de 2015, la instant hi va formular al·legacions, en què reiterava les ja adduïdes, i adjuntava documentació relativa a la incapacitat laboral de la reclamant.
15. Per escrit de sol·licitud genèrica, el 14 de desembre de 2016, la interessada va fer avinent que no s'havia resolt el procediment i va sol·licitar una entrevista personal amb la regidora de Serveis Jurídics.
16. El 18 d'agost de 2017, el cap de Serveis Jurídics de la corporació va informar sobre la reclamació i va considerar que era procedent desestimar-la. Consta en l'expedient una proposta de resolució, de la mateixa data, sense signar per l'òrgan instructor, en què es proposa desestimar la reclamació, per no resultar acreditada la relació de causalitat entre els danys soferts i el funcionament del servei públic.

17. El 2 d'octubre de 2017, es va traslladar l'expedient a la Direcció General d'Administració Local i, el 18 d'octubre següent, la subdirectora general d'Assistència Jurídica i Règim Local va requerir al secretari municipal, per EACAT, el lliurament de determinada documentació necessària per a trametre l'expedient a la Comissió Jurídica Assessora, perquè n'emetés el dictamen preceptiu.

18. Per ofici de 8 de novembre de 2017, la secretària municipal va comunicar a la corredoria d'assegurances el Decret d'alcaldia de 7 de novembre de 2017, de nomenament d'un nou instructor.

19. Mitjançant un ofici de 9 de novembre de 2017, l'instructor va atorgar a la companyia d'assegurances el tràmit de vista i d'audiència de l'expedient i, el 15 de gener de 2018, aquesta hi va formular al·legacions, en què declinava la responsabilitat administrativa en els fets i valorava subsidiàriament el dany en 29.069,11 euros.

20. El 12 de gener de 2018, la subdirectora general d'Assistència Jurídica i Règim Local va reiterar el requeriment de documentació tramès el 18 d'octubre anterior.

21. El 23 de gener de 2018, la secretària municipal va emetre un informe en relació amb l'expedient de responsabilitat patrimonial, de conformitat amb l'informe jurídic del cap dels Serveis Jurídics de 18 d'agost de 2017.

22. El 25 de gener de 2018, l'alcalde va atendre el requeriment de documentació de la Direcció General de Règim Local i va sol·licitar el dictamen preceptiu d'aquest òrgan consultiu. Altrament, va informar que no s'havia acordat la suspensió del termini de resoldre el procediment i notificar la resolució perquè aquest ja havia transcorregut amb escreix.

23. El 22 de febrer de 2018, la Subdirecció General d'Assistència Jurídica i Règim Local va informar favorablement sobre la tramesa de l'expedient a la Comissió Jurídica Assessora.

24. El 6 d'abril de 2018, va tenir entrada en aquesta Comissió la petició de dictamen tramesa per la secretària general del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, per autorització de signatura.

25. En la sessió de 12 d'abril de 2018, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va admetre a tràmit la petició i en va designar ponent.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen, legislació aplicable i intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

L'objecte d'aquest Dictamen és la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per una vianant pels danys i perjudicis soferts arran d'una caiguda que manifesta que va patir mentre transitava pel pas de vianants del carrer la Rambla del Vendrell, núm. 22, i que atribueix al seu estat deficient de manteniment i conservació i al desnivell existent amb la vorera. La reclamant valora els danys en 56.517,15 euros.

De conformitat amb l'article 174 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes previstos per la legislació general sobre responsabilitat administrativa. La responsabilitat patrimonial de l'Administració es regula en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i en els articles 32 i següents de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Tanmateix, d'acord amb el que disposa la lletra a) de la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), atesa la data en què es va presentar la reclamació (5 de setembre de 2013), abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, són aplicables a aquest cas la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), i el Reial decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial (RPRP), ambdues normes derogades per la disposició derogatòria única, apartats 2.a) i 2.d), respectivament, de l'LPAC.

La intervenció de la Comissió Jurídica Assessora és preceptiva d'acord amb el que estableixen la Llei 26/2010 i l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, reguladora d'aquest òrgan consultiu, atès que la quantia indemnitzatòria sol·licitada en el present cas és superior a la dels 50.000 euros mínims preceptius.

II. Aspectes formals i instrucció de l'expedient

II.1. Competència

La competència per a tramitar i resoldre la reclamació correspon a l'Ajuntament del Vendrell, davant el qual s'ha presentat la reclamació, ja que és titular de la via on va tenir lloc la caiguda. D'acord amb l'establert en els articles 66 i 67.a) del TRLMRLC i 26.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LBRL), el municipi ha de vetllar per la seguretat en els llocs públics i té competències en matèria de conservació i manteniment de

les vies urbanes, i igualment és el subjecte públic que ha de prestar el servei mínim de neteja viària.

II.2. Tramitació del procediment

La tramitació del procediment s'ha ajustat parcialment a la Llei 26/2010 i també a l'LRJPAC i a l'RPRP, ambdues normes vigents en el moment d'iniciar-se el procediment, i que resulten aplicables segons determina la disposició transitòria tercera de l'LPAC, com ja s'ha indicat.

L'expedient no està ben indexat. Està ordenat i paginat, però només fins a la primera tramesa a la Direcció General d'Administració Local. Hi faltaven documents, entre els quals el tràmit d'audiència de la companyia d'assegurances o la petició de dictamen d'aquest òrgan consultiu, que es van emetre i incorporar-hi a instàncies d'aquesta unitat. La paginació és necessària, ja que ometre-la, a banda que dificulta la consulta de l'expedient, podria afectar-ne la integritat, tal com ha indicat aquesta Comissió diverses vegades (dictàmens 34/2009, 62/2009, 133/2009, 162/2012, 200/2016 i 81/2017, entre d'altres). I els expedients s'han de trametre complets, segons estableix l'article 27.3 del Reglament de la Comissió Jurídica Assessora.

La reclamant va trametre un escrit a l'Ajuntament, per burofax, a l'efecte d'interrompre la prescripció. No hi ha dubte que la intenció inicial era només interrompre la prescripció: "*por medio de la presente, interrumpo prescripción*" i "*esta parte se propone demandar a los causantes de los daños*". Tot i així, l'Administració municipal va considerar l'escrit com una sol·licitud d'iniciació i va requerir l'esmena corresponent (article 71 de l'LRJPAC), que es va dur a terme per un escrit tramès el 16 de gener de 2014, en què s'identificaven les lesions produïdes, la presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic, l'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial, el moment en què es va produir la lesió, les al·legacions i la proposició de prova (documental i testifical). Per tant, l'escrit inicial, esmenat posteriorment, es pot qualificar de sol·licitud d'indemnització completa.

Mitjançant un decret d'alcaldia, es va admetre a tràmit la reclamació, es va nomenar l'òrgan instructor, es van incorporar a l'expedient diversos informes tècnics (article 10.1 *in fine* de l'RPRP), es va admetre la prova testifical proposada per la interessada i es va assenyalar dia i hora per a practicar-la. Altrament, es va comunicar a la reclamant el termini màxim de què disposava l'Administració per a notificar la resolució expressa del procediment (que és de sis mesos, segons estableix l'article 142.7 de l'LRJPAC) i el sentit negatiu del silenci administratiu (article 42.4 de l'LRJPAC).

Com a d'altres diligències d'instrucció, es va practicar la prova testifical d'una testimoni ocular dels fets i es va atorgar el tràmit d'audiència a ambdues parts interessades, la reclamant i la companyia asseguradora, per bé que en moments temporals diferents; inicialment a la reclamant i, després, a requeriment de la Direcció General d'Administració Local, a l'asseguradora de l'Administració. Ambdues parts hi van formular al·legacions.

Posteriorment, es va emetre l'informe jurídic del cap dels Serveis Jurídics de la corporació, confirmat per informe de la secretària municipal, i una proposta de resolució. No obstant això, s'observen les irregularitats següents:

En primer lloc, la proposta de resolució no està signada. Com aquesta Comissió ja ha referit en diverses ocasions (dictàmens 367/2012, 109/2015 i 11/2016), els documents que formen part de l'expedient han d'estar correctament datats i signats per l'òrgan competent per a emetre'ls. Encara que per raons temporals l'LPAC no sigui aplicable al procediment, cal tenir en compte que l'article 26.2.e) disposa expressament que, per a ser considerats vàlids, els documents electrònics administratius han de contenir, a més d'altres requeriments tècnics, la referència temporal del moment en què s'han emès i la signatura electrònica que correspongui.

En segon lloc, no s'ha incorporat a l'expedient l'acreditació de la notificació a la reclamant del Decret d'alcaldia de 7 de novembre de 2017, mitjançant el qual es va nomenar un nou instructor, atès que la instructora anterior havia deixat de prestar serveis a la corporació, tal com exigeix l'article 56.2 de la Llei 26/2010. Sí que hi consta l'ofici i l'avís de rebuda de la notificació a la companyia asseguradora. Es pot apreciar que en el mateix decret es fa constar que s'havia de notificar a les parts interessades. Escau recordar que la designació de la persona responsable d'instruir l'expedient s'ha de comunicar a la persona interessada (article 48.3 de la Llei 26/2010), a l'efecte de garantir el dret d'aquesta a promoure la recusació de l'instructor en qualsevol moment de la tramitació del procediment (article 29.1 de l'LRJPAC).

En tercer lloc, es valora negativament que la proposta de resolució no efectuï una valoració subsidiària dels danys reclamats, tot i que sí que figura en l'expedient una valoració duta a terme pel perit de la companyia asseguradora de l'Administració. La Comissió Jurídica Assessora ha reiterat en diversos dictàmens la necessitat que els òrgans preinformants valorin econòmicament els danys al·legats, malgrat que la proposta sigui desestimària, per tal de facilitar més informació a aquest òrgan consultiu davant d'una hipotètica estimació de la reclamació (dictàmens 64/2017, 124/2017 i 17/2018, entre molts d'altres).

En darrer terme, s'observa una dilació injustificada en la tramitació de l'expedient. Aquesta Comissió ja ha asseverat que les dilacions excessives sense una justificació adequada són una manera de procedir que no s'avé amb el principi de bona administració, establert en l'article 22 de la Llei 26/2010 (dictàmens 74/2016, 261/2016, 317/2017 i 19/2018, entre d'altres).

III. Legitimació de la reclamant

La reclamant és la mateixa persona que va patir la caiguda a la via pública, per la qual cosa està legitimada, en principi, per a reclamar. La interessada va comparèixer en nom propi i va

facilitar el domicili professional d'un advocat a efectes de notificacions, sense conferir-li la representació. No consta en l'expedient la còpia de cap document oficial d'identitat de la interessada, ni l'òrgan instructor ha deixat constància que se n'hagi verificat la identitat o contrastat la signatura, atès que les signatures que consten en diversos escrits incorporats al procediment són dissemblants, per la qual cosa la legitimació activa no es pot tenir per acreditada degudament. L'òrgan instructor ha d'esmenar aquesta mancança.

IV. Temporalitat de l'exercici de la pretensió

Les pretensions indemnitzatòries contra l'Administració estan sotmeses al termini de prescripció d'un any, tal com estableixen tant l'article 142.5 de l'LRJPAC, que és aplicable a la reclamació per raons temporals, com, actualment, l'article 67.1 de l'LPAC. El *dies a quo* d'aquest termini anual és, en el cas de danys de caràcter físic o psíquic a les persones, el de la curació o determinació de l'abast de les seqüeles.

La interessada va ser atesa pel Servei d'Urgències de l'Hospital del Vendrell el 4 de setembre de 2012, a les 12.20 h, on va acudir per mitjans propis i va referir que havia patit una caiguda al carrer. Hi va quedar ingressada, per a tractament quirúrgic amb osteosíntesi d'una fractura a l'extremitat inferior esquerra, i va rebre l'alta hospitalària el 7 de setembre següent, amb necessitat d'immobilització inicial, rehabilitació posterior, evolució tòrpida i diverses complicacions. Segons l'informe de l'ICAM, de 5 de setembre de 2014, la pacient presentava, en aquella data, les lesions següents: "*Fractura bimalleolar tobillo izquierdo intervenido quirúrgicamente. Persistencia de signos inflamatorios y limitación de movilidad. Episodio depresivo moderado, con síntomas somáticos en tratamiento psicofarmacológico.*" Atès que la reclamació es va formular el 4 de setembre de 2013, es conclou que el dret a reclamar no havia prescrit, perquè la consolidació de l'abast de les lesions va ser posterior a aquesta data.

V. Requisits de la responsabilitat patrimonial de l'Administració

D'acord amb la legislació aplicable, la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora i la jurisprudència, els requisits que han de concórrer perquè la reclamació de responsabilitat prosperi i la persona perjudicada tingui dret a ser indemnitzada són: a) que existeixi un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzable en una persona o un grup de persones; b) que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic; c) que no hi hagi intervingut força major, i d) que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo. En termes generals, els ciutadans tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar (article 81 de la Llei 26/2010).

VI. La posició de les parts

La instant fonamenta la reclamació en el mal estat de conservació de la vorera i del pas de vianants, i en la manca de senyalització del desnivell existent. Quant a la mecànica de la caiguda, s'exposa que, *"en fecha 4 de septiembre de 2012, sobre las 12 h, la manifestante caminaba por la acera derecha de la Rambla del Vendrell núm. 22 cuando al cruzar por el paso de peatones situado frente al local [...], resbaló y cayó al suelo de bruces"*. Aporta dues fotografies de poca qualitat del lloc on manifesta que va caure, i també documentació mèdica que acredita que va ser atesa pel Servei d'Urgències de l'Hospital del Vendrell, a partir del dia de la caiguda, el 4 de setembre de 2012. Va necessitar un tractament quirúrgic, amb osteosíntesi, de la fractura del mal·lèol peroneal del turmell esquerre, que es va dur a terme el 5 de setembre, sense complicacions, i amb un control radiològic posterior correcte. Li van donar l'alta hospitalària el dia 7 del mateix mes, però consta que l'evolució, malgrat la consolidació radiològica correcta de la fractura, va ser tòrpida, amb edema i distròfia reflexa de Sudeck. La pacient també va ser diagnosticada d'un episodi depressiu moderat. Quan portava quasi un any en situació d'incapacitat laboral temporal, l'ICAM va informar favorablement sobre la pròrroga d'aquesta situació, perquè l'estat de la pacient podia evolucionar clínicament, però ja es preveia que difícilment milloraria el moviment. Consta en l'expedient que, el 5 de setembre de 2014, l'ICAM va informar també favorablement sobre la incapacitat permanent total de la pacient, nascuda l'any 1961, la qual va reconèixer l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), amb dret a pensió i revisable per agreujament o millora a partir de l'1 de setembre de 2015.

La companyia d'assegurances, en l'escrit d'al·legacions, posa de manifest que l'estat de la vorera era correcte i que a tota persona que transita per la via pública li és exigible un mínim de diligència a l'hora de caminar pels carrers, perquè, si no, s'estaria convertint l'Administració pública en asseguradora universal. A títol informatiu, valora les lesions de la reclamant en 29.069,11 euros.

La proposta de resolució, emesa en sentit desestimatori, té per acreditada l'existència del dany amb la documentació mèdica aportada, així com amb la declaració de situació d'incapacitat laboral permanent total. També s'afirma l'existència de la caiguda, sobre la base de l'acta de la declaració de la testimoni. Quan examina el nexa causal, considera que el desgast de la vorera no tenia prou entitat per a imputar a l'Administració la responsabilitat de la caiguda, perquè era propi de l'ús comú; que les dimensions de pas són considerables (d'1,20 m per 2 m), i que l'existència del desnivell al·legat es deu al fet que es tracta d'una rampa per a persones amb discapacitat. També s'assenyala que la caiguda va tenir lloc a les 12 h, a plena llum del dia i amb bones condicions meteorològiques, i que la interessada era coneixedora de les característiques de l'indret, perquè residia a la mateixa zona. Finalment, l'òrgan instructor conclou que la caiguda es va produir a conseqüència que la instant no va adoptar la suficient diligència i atenció en el seu trànsit per la via pública, i, per tant, atribueix en exclusiva a la mateixa interessada el desafortunat resultat lesiu que es va produir.

VII. Parer de la Comissió Jurídica Assessora

VII.1. La realitat del dany

La reclamant ha patit un dany real i cert, atès que la caiguda s'ha de tenir per efectivament produïda, d'acord amb els informes mèdics i la prova testifical practicada.

VII.2. La mecànica de la caiguda i la relació de causalitat

Quant a la mecànica de la caiguda, i si es pot tenir per acreditada la relació de causalitat amb una actuació o omissió de l'Administració reclamada, cal fer notar el següent:

– L'informe del cap del Servei de Via Pública, d'11 de febrer de 2014, deixa constància que “la vorera de la Rambla del Vendrell, davant del número 22, disposa d'una rampa per a persones amb discapacitat, l'esmentada rampa disposa de panot granulat antilliscant i una superfície d'1,20 metres per 2,00 metres, tractant-se d'un pas estandarditzat i força comú”. Es conclou que “No s'observa cap anomalia més enllà del desgast propi de l'ús d'aquest”. S'hi inclou una fotografia il·lustrativa.

– La Policia Local va informar que no hi havia constància de la caiguda en els arxius informàtics, fet que confirma la testimoni quan afirma que la reclamant li va dir que no truqués a la policia perquè estava preocupada per la neta.

– El Servei Meteorològic de Catalunya va informar sobre el temps que feia el dia de la caiguda al municipi, que era de cel serè o poc ennuvolat en general, sense que es registressin precipitacions a l'estació meteorològica del Vendrell en tot el dia i amb una velocitat màxima del vent de mitjana en 30 minuts de 4,7 m/s (vent fluix).

– La caiguda es va produir al migdia.

– La testimoni, preguntada sobre la mecànica de l'accident, va afirmar que la reclamant sortia d'una botiga, que va identificar pel nom comercial, amb la neta, i que ella era a l'altra banda del pas de vianants; que el cantell de la vorera estava una mica desgastat, i que va caure en passar pel pas de vianants, davant de la botiga referida. Sobre si la reclamant coneixia la zona, va respondre que suposava que sí, atès que li havia dit que vivia a prop de l'estació d'autobusos del Vendrell.

– Les fotografies aportades a l'expedient no permeten observar cap defecte destacable al pas de vianants ni a la vorada ni la vorera.

Aquesta Comissió ha afirmat reiteradament que no tots els accidents, pel fet d'haver-se produït en una via pública, han de ser responsabilitat de l'Administració, atès que la responsabilitat objectiva no converteix l'Administració pública en una asseguradora universal de tots els riscos (dictàmens 82/2009, 175/2012, 421/2012, 290/2013, 76/2015, 140/2017 i 30/2018), i també que, perquè el dany sigui antijurídic, cal que el desperfecte o la irregularitat tingui una entitat suficient, i que, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, el risc provocat pel servei públic ha de sobrepassar els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 42/2011, 27/2013, 297/2013, 67/2014, 59/2015, 74/2016 i 140/2017).

En conclusió, atès que la càrrega de la prova de la relació de causalitat entre els danys patits i l'activitat de l'Administració correspon a la reclamant (dictàmens 459/2001, 17/2018 i 30/2018), en el cas present no es pot tenir per acreditat el nexa de causalitat, per la qual cosa no és procedent estimar la reclamació de responsabilitat patrimonial contra l'Administració.

CONCLUSIÓ

És procedent desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant l'Ajuntament del Vendrell per la Sra. A pels danys i perjudicis derivats d'una caiguda a la via pública, i que atribueix al mal estat de conservació de la vorera.